

k., ab. *subaerata* Hb. k., ab. *cydoniata* Bkh. r. és ab. *nigrosericeata* Hw. r. V. 25—VI. 20. *chlocrata* Mab. i. r. V. 25—VI. 20, *scabiosata* Bkh. gy., ab. *obrutaria* H.-S. r. és ab. *aquistriata* Sidgr. r. V. 10—VI. 18, *millefoliata* Roesl. i. r. V. 15—VI. 30, *denticulata* Tr. (Husz), *succenturiata* L. gy. V. 17—VI. 28, *nanata* Hb. r. és ab. *obscurata* Stgr. r. V. 10—VI. 6 és VII. 15—VIII. 20, *imnotata* Hufn. k. IV. 12—V. 24. és VII. 20—VIII. 24, *semigrapharia* H.-S. (Husz), *Mayeri* Mn. r. (Husz), *tenniata* Hb. gy. VI. 20—VII. 25. *pumbeolata* Hw. r. VI. 24—VII. 18, *immundata* Z. r. VI. 2—VII. 4, *satyrala* Hb. gy. és ab. *subatrata* Gn. r. V. 6—VI. 2, *vaerianata* Hb. r. (Husz), *veratraria* H.-S. V. 25—VI. 29, *hebraicaria* B. r. és var. *arcenthala* Frr. r. V. 12—VI. 30, *castigata* Hb. gy. V. 15—VI. 24, *trisinuaria* H.-S. r. V. 12—VI. 22 *selinata* H.-S. r. V. 3—VI. 10, *virgaureata*. Dblid. i. r. VI. 15—VII. 30. *vulgata* Hw. gy. V. 26—VI. 30, *campanulata* H. S. i. r. VI. 6—VII. 16. *albipunctata* Hw. r. V. 15—VI. 18, *actaeata* Wadd. r. V. 15—VI. 20, és VIII. 22—IX. 26. *assimilata* Gn. gy. V. 15—VI. 20. és VIII. 10—IX. 18, *absinthiata* Cl. r. V. 20—VI. 30, *expallidata* Gn. i. r. VI. 15—VII. 30, *pinpinellata* Hb. gy. VII. 4—VIII. 10, *euphrasiata* H.-S. i. r. V. 14—VI. 20, *distinctaria* H.-S. r. VI. 18—VII. 24, *indigata* Hb. i. r. VI. 20—VII. 26, *lariciata* Frr. i. r. V. 4—VI. 6, *silenata* Stdfs. r. V. 6—VI. 10, *abbreviata* Steph. r. IV. 10—V. 12, *exiguata* Hb. i. r. V. 10—VI. 15, *lanceata* Hb. r. IV. 25—V. 20, *sobrinata* Hb. r. VIII. 15—IX. 10, *pumulata* Hb. r. IV. 10—V. 15. és VII. 15—VIII. 20.

Különfélék.

A British Museum lepkegyűjteménye a south-kensingtoni természetrajzi muzeumban, jelentékeny gyarapodást nyert az utóbbi időkben John Henry Leech híres lepkegyűjteményének megszerzése által. Leech gyűjteménye az európai, közep- és kelet-ázsiai lepkeknek majdnem páratlanul gazdag gyűjteményét tartalmazza. A kelet-ázsiai moly-félék gyűjteményét Leech meg elértében eladta a muzeumnak s halála után a muzeum, az elhunyt anyjának bőkezűsége által elősegítve, a gyűjtemény többi, az előbbinél még fontosabb részét is megszerezte. Allitolag a British Museum külön katalógust fog kiadni e gyűjteményről, melynek gazdagságáról egypár adat fogalmat nyújthat. A Rhopalocerak-ból több mint 18 ezer példány van a gyűjteményben, melyek 1100 fajt képviselnek, s ezek közül több mint 400 him- és nőstény fajtypust Leech írt le. A gyűjtemény igen gazdag palaearktikus chinai és japáni fajokban s európai lokális alakokban s azok aberrációiban is. A Heterocerak körülbelül 23 ezer példánnyal vannak a gyűjteményben képviselve, köztük igen szép aberrációk és változó fajok terjedel-

mes sorozatai. A kelet-ázsiai molyfélék gyűjteménye mintegy 3 ezer fajt foglal magában s ezekből mintegy 8-százat Leech ismertetett meg a tudományal. (Science, 1901. jun. 14.) K. B.

Új lepke-etiketták. A Staudinger-Rebel-féle új lepkekatalogus kiadója kijelentette, hogy ahhoz mért etikettákat nem fog kiadni, pedig az előbbieket a gyűjtők nemcsak gyűjteményük jelzésére, hanem katalogusaként is szokták használni. Közkiváncsolomnak felel tehát meg Neuburger W. Berlinben (S. 42), a midőn ily etiketták nyomtatására határozta el magát. Remélhetőleg nemsokára meglesz.

Kártékony rovarok irtására a Brockmann-féle vegyi gyár Leipzig-Eutritzschban „Aquinol“ név alatt új szert hoz forgalomba, a mely 1-3 0/0-os oldatban alkalmazva — állítólag — csodahatású.

Az Arthropodák mérgeinek hatásával kísérletezett újabb időben Baer G. A. Peruban, a ki régebben érdekes megfigyeléseket közölt a skorpiók öngyilkosságáról. A skorpiók, hangyák, darazsak, skolopendrák és pókok szúrása, illetve marása általában hasonló az európai lódarázséhoz s a mit a benszülöttek es fehérek azokról elszoktak mondani, kivált a halálesetek, az a mese birodalmába tartozik. A melléktünetek, úgy mint daganat, láz stb. ugyanúgy mint nálunk változnak az állat nagyságához, a temperaturához s a sérültnek erzenekységéhez képest. Baer-t egy nagy skolopender es néhány közép nagyságú skorpió szúrta meg, s azt tapasztalta, hogy a heves fájdalom fokozatosan enyhül és néhány óra múlva egészen megszűnik, holott a daganat néhány napig is eltartott. Peru erdeiben nem a nagy skorpiók szúrása a legveszedelmesebb, hanem a *Ponera*-genushoz tartozó hangyáké es mindenekelőtt a Hymenopterákhoz tartozó nagy *Mutilláke*, melyeket ott izulának neveznek. Az a fájdalom, melyet az izula szúrása okoz — a benszülöttek forró olajhoz vagy égő borszeszhez hasonlítják — 24 óraig is tarthat, anélkül hogy észrevehetőleg alábbszállna s heves gyulladással, nagyfokú lázzal, sőt olykor önkivülettel es hányással jár, gyógyítása pedig néhány napig tart. Volt rá eset, hogy az izula szúrása következtében terhes nő abortált. A *Mutillák* szerencsere mindig elszigetelten élnek, úgy hogy az ember ritkan jut abba a helyzetbe, hogy a szárnyatlan nősténnyel találkozók, a szárnyas hímnek pedig nincsen fulánkja.

A legelők rontóját, a *Chaveas graminis* nevű bagolypillét Magyarországon úgy látszik, még nem kapták rajta a kártételen, ha gazdáink az ily kárt egyáltalában észreveszik, pedig ennek vagy hasonló fajtájú hernyónak biztos jelzője a sűrű vakondtúrás, mert ahol ez mutatkozik, ott bizonyosan sok a gyökeret rágó hernyó is. No de kártétele minálunk semmi esetre sem oly jelentékeny, mint p. o. Finnországban, a hol a hernyó okozta kárt egyetlen kerületnek legelőiben es réteiben egy év alatt legalább 5 millió márkára becsülik. Kísérletek útján rájöttek, hogy a rétekek petroleum-emulzióval való bepermetezése által a hernyókat meglehetősen lehet ölni.